Srijeda, 26.12.2012.g.

Božićno vrijeme je milosno vrijeme.

Božićno vrijeme je i vrijeme darivanja. Svi smo mi bili na neki način dio

svega toga. Ili smo darivali, ili smo bili darovani, ili oboje.

A posebno znaju razveseliti darovi od onih do kojih vam je najviše stalo,

KOJE NAJVIŠE LJUBITE. Pogotovo kada ne očekujete ništa posebno.

TAKO JE MENE DAROVAO MOJ GOSPODINE. MOJ BOG, MOJ

SPASITELJ. MOJ PRIJATELJ.

O, KAKO SU ME TI DAROVI OBRADOVALI!

KAKO MI JE GLAS DRHTAO, OČI SU MI SUZILE…

Božićno jutro, "listam" poruke na mobitelu, kada on zazvoni. Javim se, a

ono jedan dragi prijatelj, dragi brat u vjeri koji se još uvijek jako, jako

bori sa napastima zloga i njegovih duhova.

Malo sam mu pomogao u jednom trenutku njegovog života kada mu je

bilo teško. A i on meni je dosta pomogao. A sada je u teškim

zdravstvenim problemima, "nešto s debelim crijevom".

I tako, dan prije smo se našli na kavi, nešto me trebao, pa je došao s

bratom.

Obojica nisu oženjena, ne žive zajedno, probali su ali nije išlo. Brat radi

na terenu cijeli život, građevinarac, nije uspio formirati obitelj, stigle ga

godine, puno posla male plaće i stalni pritisak oko toga hoće li biti posla

ili neće.

STALNO SE "PRAZNI" A SLABO SE "PUNI".

I tako smo malo razgovarali. A ja sam malo "osjetio" tog čovjeka, da je

upravo potreban neke smirujuće riječi. Pa sam, A ŠTO DRUGO,

ISPRIČAO MALO O SVOJEM ŽIVOTU I ŠTO MI DAJE SNAGU I

MIR DA SE MOGU SA SVIME NOSITI.

REKAO SAM MU DA ME PITAJU LJUDI DA POŠTO IDEM U

CRKVU, DA MI CRKVA NEĆE RIJEŠITI PROBLEME.

A JA IM KAŽEM DA JE TO ISTINA, CRKVA MI NEĆE RIJEŠITI

PROBLEME. ALI DA JA NI TAMO NITI NE IDEM DA MI SE

RIJEŠE PROBLEMI.

PROBLEME MI NIJE NAPRAVILA CRKVA NEGO JA SAM PA ĆU IH

I JA SAM RIJEŠITI. IMAM, DAO MI GOSPODIN, I PAMET, I

RUKE, I NOGE, PA ĆU SVE NEKAKO RIJEŠITI.

ALI, ONO POŠTO JA IDEM U CRKVU JESU SNAGA I MIR DA SE

MOGU NOSITI SA SVIM SVOJIM PROBLEMIMA.

TAMO SE JA "NATANKIRAM", SVOJE SRCE I DUŠU, I ONDA

MOGU U SVAKODNEVNI ŽIVOT DA ŽIVIM I BORIM SE SA SVIME

ŠTO MI DOĐE NA MOJ ŽIVOTNI PUT.

Još smo nešto pričali i onda smo se, uz Božićne čestitke, razišli.

I u to Božićno jutro nazvao me taj moj dragi prijatelj i čestitao mi Božić.

Bilo mi je drago, a i osjetio sam da mu je glas baš onako radostan.

No, onda je on nastavio s pričom da mi mora nešto ispričati.

(sve me prolaze trnci od ljepote trenutka)

KAZAO MI JE DA SU ON I BRAT BILI TU NOĆ NA MISI

"POLNOĆKI".

DA, KADA SU SE VOZILI DOMA, RAZGOVARALI SU O MENI I

DA JE BRAT PREDLOŽIO DA ODU ZAJEDNO NA MISU

"POLNOĆKU".

KAZAO JE DA SE ON JAKO IZNENADIO JER BRAT VEĆ

GODINAMA NIJE BIO NA MISI. A I ON VEĆ NIJE BIO

MJESECIMA. ON SE SLOŽIO I ONI SU OTIŠLI NA PONOĆNU

MISU.

NISU IŠLI U MJESTO GDJE STANUJU, NEGO U DRUGO MJESTO.

STAJALI SU U CRKVI, JEDAN DO DRUGOGA, RAMENA DO

RAMENA, BRAT DO BRATA.

KAZAO MI JE DA MU JE TO BIO JEDAN OD NAJLJEPŠIH

TRENUTAKA U ŽIVOTU.

… idu mi suze…

Nakon mise dugo su još u noć razgovarali, kako već dugo nisu,

otvorena srca.

I da mi je to sve htio ispričati, HTIO JE TU RADOST PODIJELITI

SA MNOM.

Kad smo završili s razgovorom, ja sam probao u sebi sabrati ove

prekrasne trenutke.

Kad ponovno zazvoni mobitel. GOSPODIN JE NASTAVLJAO

DARIVATI ME SA BOŽIĆNIM POKLONIMA KOJE JE NAMIJENIO ZA

MENE.

S druge strane jedna draga osoba, na putu obraćenja. Došla je u moj

život prije nekih tri mjeseca.Ona u invalidskoj penziji, ne smije se čak ni

sama kretati, mama neki rak koji se počeo širiti, tata dva srčana udara,

ona je imala vezu s čovjekom koji ju je ostavio radi svih tih njezinih

bolesti.

Molila me neki pravni savjet u svezi svojeg stanja pa smo tako počeli

kontaktirati. Kada sam vidio tu cijelu situaciju, vidio sam da nisu baš u

vjeri, ni ona ni njezini roditelji. Tu i tamo koja sveta slika u kući i to je to.

Pa sam im svaki put počeo, a morali su me slušati jer su me kao trebali

(…ha, ha, ha…), počeo malo govoriti i o tome kako sam ja promijenio

svoj život, kako su mi Gospodin i vjera u tome pomogli.

Slušali su oni mene ali nisu baš komentirali. Nisam ih ja baš previše

gnjavio, koliko sam osjetio da me mogu slušati. Nekad više, nekad

manje, nekad ništa.

I OSJETIO SAM, KADA SAM PRIJE DVA

MJESECA PROČITAO KNJIGU

"MEĐUGORSKO ČUDO", DA BI U TOJ

OBITELJI JEDINO MOGAO POMOĆI

ZAGOVOR PRESVETE DJEVICE MARIJE.

A POGOTOVO TOJ DRAGOJ ŽENI NA KOJU SE SADA **(..idu mi**

suze…) SRUČIO ČITAV NIZ TEŠKIH PROBLEMA.

ONA INVALID, SAMO ZA SEBE BI SE TREBALA BRINUTI, A GDJE

SU TU RODITELJI, STARI I S TOLIKO ZDRAVSTVENIH

PROBLEMA, I SVE DRUGO.

I rekao sam joj da se i ona mora početi negdje "puniti", s nečim što će joj

dati snagu, jer jednostavno je to sada tako, sve je palo na nju, sve

te brige. Ona je rekla da je svjesna toga.

I, onda sam joj jednostavno drugi put donio tu knjigu "MEĐUGORSKO

ČUDO" i rekao joj da si ju neka pročita pri miru i da mislim da će u njoj

pronaći neke odgovore za sve ono što ju tišti.

Nasmijala se i rekla da ona voli čitati i da će ju pročitati.

Nakon toga smo još 2-3 puta kontaktirali i rekla mi je svaki put da čita tu

knjigu.

Prije nekih 20-tak dana mi je rekla da ju je pročitala ali da bi htjela još

neke dijelove ponovno pročitati.

Ja sam joj rekao da neka samo polako pročita sve što ju interesira, pa

ćemo onda, ako će htjeti, o svemu porazgovarati.

I TAJ POZIV NA MOBITEL BIO JE OD NJE. ČESTITALA MI JE

BOŽIĆ, REKLA DA SU JOJ MAMU OPERIRALI, DA JE IMALA NEKI

BRZO RASTUĆI TUMOR, DA JOJ SE VEĆ PROŠIRIO I U LIMFNE

ČVOROVE. REKAO SAM JOJ DA BI ŽELIO I JA S NJOM OTIĆI

DO MAME. TAKO SMO JOŠ MALO RAZGOVARALI.

I ONDA ME, ONAKO KAO IZ VEDROG NEBA, UPITALA DA

KADA JE VEČERNJA MISA U NAŠOJ CRKVI. GODINAMA NIJE

BILA NA MISI. ALI, OSJETILA JE POTREBU DA ODE JUČER, NA

BOŽIĆ…

…suze…

Evo, to su dva prekrasna poklona koja

mi je jučer darovao moj Gospodin.

Zajedno sa svojom majčicom.

(NARAVNO DA SAM ODMAH POGLEDAO

NJEGOVU SLIKU, I NJEGOVE MAJČICE,

I BOGA OCA NA ZIDU I ZAHVALIO IM)

PREDRAGI BOŽE OČE, PREDRAGI

GOSPODINE, PREDRAGA NEBESKA

MAJČICE, HVALA VAM NA TIM DRAGIM

POKLONIMA!

NEKA BOG DUH SVETI VODI I JAČA TE

DRAGE LJUDE I NJIHOVE OBITELJI

KAKO BI KRENULI PUTEM SPASENJA!

SVETI MIHAELE ARKANĐELE BRANI IH

NA TOM PUTU OD NAPASTI ZLOGA I

NJEGOVI ZLIH DUHOVA!

BLAGOSLOVLJEN BOG OTAC, BOG SIN I BOG DUH SVETI U

VIJEKE!

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI, NAŠOJ NEBESKOJ MAJČICI.